

Sagens genstand

Dels en påstand om annullation af Rådets afgørelse 2011/522/FUSP af 2. september 2011 om ændring af afgørelse 2011/273/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT L 228, s. 16), Rådets afgørelse 2011/628/FUSP af 23. september 2011 om ændring af afgørelse 2011/273/FUSP (EUT L 247, s. 17), Rådets afgørelse 2011/782/FUSP af 1. december 2011 om restriktive foranstaltninger over for Syrien og om ophævelse af afgørelse 2011/273 (EUT L 319, s. 56), Rådets forordning (EU) nr. 878/2011 af 2. september 2011 om ændring af forordning (EU) nr. 442/2011 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (EUT L 228, s. 1) og Rådets forordning (EU) nr. 36/2012 af 18. januar 2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien og om ophævelse af forordning nr. 442/2011 (EUT L 16, s. 1), for så vidt sagsøgerens navn er opført på listen over personer og enheder, som er omfattet af de restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien, dels en påstand om betaling af erstatning og renter for den lidte skade.

Konklusion

- 1) Det er ufornødent at træffe afgørelse om Europa-Kommissionens begæring om intervention.
- 2) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 3) Issam Anboubas bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 25 af 28.1.2012.

Rettens dom af 13. september 2013 — Anboubas mod Rådet

(Sag T-592/11) (¹)

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Syrien — indefrysning af midler og økonomiske ressourcer — uskyldspresumtion — bevisbyrde — åbenbart urigtigt skøn — ret til forsvar — begrundelsespligt)

(2013/C 313/49)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Issam Anboubas (Homs, Syrien) (ved advokaterne M.-A. Bastin, J.-M. Salva og J.-N. Louis)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (først ved R. Liudviciute-Cordeiro og M.-M. Joséphidès, derefter ved R. Liudviciute-Cordeiro og A. Vitro, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels en påstand om annullation af Rådets afgørelse 2011/684/FUSP af 13. oktober 2011 om ændring af afgørelse 2011/273/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT L 269, s. 33), Rådets afgørelse 2011/782/FUSP af 1. december 2011 om restriktive foranstaltninger over for Syrien og om ophævelse af afgørelse 2011/273 (EUT L 319, s. 56), Rådets forordning (EU) nr. 1011/2011 af 13. oktober 2011 om ændring af forordning (EU) nr. 442/2011 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (EUT L 269, s. 18), Rådets forordning (EU) nr. 36/2012 af 18. januar 2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien og om ophævelse af forordning nr. 442/2011 (EUT L 16, s. 1) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 410/2012 af 14. maj 2012 om gennemførelse af artikel 32, stk. 1, i forordning nr. 36/2012 (EUT L 126, s. 3), for så vidt som sagsøgerens navn er opført på listen over de personer, som de restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien finder anvendelse på, dels en påstand om betaling af erstatning og renter for den lidte skade.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Issam Anboubas betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 25 af 28.1.2012.

Rettens dom af 16. september 2013 — De Nicola mod EIB

(Sag T-618/11 P) (¹)

(Appel — personalesag — personale i EIB — bedømmelse — forfremmelse — bedømmelses- og forfremmelsesåret 2008 — appeludvalgets afgørelse — kontrollens rækkevidde — bedømmelsesrapport — ulovlighedsindsigelse — rimelig frist — påstand om annullation — påstand om erstatning — litispændens)

(2013/C 313/50)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Carlo De Nicola (Strassen, Luxembourg) (ved advokat L. Isola)

Den anden part i appellsagen: Den Europæiske Investeringsbank (EIB) (først ved T. Gilliams og F. Martin, derefter ved T. Gilliams og G. Nuvoli, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Personaleretten (Første Afdeling) den 28. september 2011 i sag F-13/10 (endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser), De Nicola mod EIB, med påstand om ophævelse af denne dom.

Konklusion

- 1) Dom afsagt af Personaleretten (Første Afdeling) den 28. september 2011 i sag F-13/10, *De Nicola mod EIB*, ophæves, for så vidt som Personaleretten forkastede Carlo De Nicolas påstand om annullation af afgørelsen truffet af Den Europæiske Investeringsbanks appeludvalg.
- 2) I øvrigt forkastes appellen.
- 3) Den Europæiske Investeringsbank frifindes i sag F-13/10, som Carlo De Nicola anlagde ved Personaleretten.
- 4) Carlo De Nicola bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af de af Den Europæiske Investeringsbank afholdte omkostninger både i forbindelse med sagen for Personaleretten og for Retten.
- 5) Den Europæiske Investeringsbank bærer halvdelen af sine egne omkostninger både i forbindelse med sagen for Personaleretten og for Retten.

(¹) EUT C 25 af 28.1.2012.

Sag anlagt den 17. juli 2013 — Chatzianagnostou mod Rådet m.fl.

(Sag T-383/13)

(2013/C 313/51)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Antonios Chatzianagnostou (Serres, Grækenland) (ved advokat Ch. Makris)

Sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union, Eulex Kosovo og Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen, der blev truffet af chefen for EULEX Kosovo den 10. maj 2013 med overskriften »Endelig afgørelse i disciplinærsag 02/2013« og meddelt sagsøgeren den 16. maj 2013, og afgørelsen, der blev truffet af chefen for EULEX Kosovo den 10. maj 2013 med overskriften »Endelig afgørelse i disciplinærsag 06/2013« og meddelt sagsøgeren den 16. maj 2013, annulleres i deres helhed.
- Sagsøgeren fritages for ansvar med hensyn til enhver af de disciplinære anklager, som EULEX har fremsat imod ham.
- EULEX tilpligtes inden for rammerne af den foreliggende sag at udlevere kopier af alle de dokumenter, der er indeholdt i de omtvistede disciplinære sagsakter vedrørende sagsøgeren, til sagsøgeren.
- De sagsøgte tilpligtes at betale de omkostninger, som sagsøgeren har afholdt, herunder udgifterne til sagsøgerens advokats honorar i sagen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

- 1) Første anbringende om tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter, fordi de anfægtede retsakter fuldstændig mangler en begrundelse, og også fordi der er sket en tilsidesættelse af artikel 296 TEUF og i Den Europæiske Unions medlemsstaters generelle retsprincipper, hvorefter alle administrative retsakter, der er bebyrdende for private, skal begrundes på tilstrækkelig, fuldstændig og særlig måde. I den foreliggende sag gør sagsøgeren gældende, at der ikke foreligger nogen som helst begrundelse for de anfægtede retsakter, selv om dette er et ufravigeligt og tvingende retligt krav.
- 2) Andet anbringende om de sagsøgte tilsidesættelse — ved de anfægtede retsakter — af sagsøgerens ret til forsvar, der følger af EMRK og af almindelige retsprincipper, som er fælles for Den Europæiske Unions medlemsstater. I forbindelse med disciplinærsag 6/2013 vedrørende sagsøgeren for EULEX blev sagsøgeren pålagt en disciplinærsanktion for en handling, som han havde begået, men han blev aldrig anmodet om at fremlægge sit forsvar og fik aldrig mulighed for at gøre det. Sagsøgeren blev endvidere frataget sin ret til fuldstændig, rettidig og effektiv adgang til juridisk bistand med henblik på let at kunne forsvare sig ved hjælp af en advokat efter sit valg, der var passende forberedt og som havde fuldstændigt kendskab til de disciplinære anklager imod sagsøgeren inden for EULEX' rammer.
- 3) Tredje anbringende om at de anfægtede retsakter er behæftede med fejl med hensyn til de faktiske omstændigheder. Sagsøgeren gør gældende, at den anden anfægtede retsakt blev støttet på formodninger og på en selvmodsigende eller utilstrækkelig begrundelse under tilsidesættelse af sagsøgerens ret til at der anlægges en uskyldsformodning og ret til ikke at inkriminere sig selv. Samme anfægtede retsakt er endvidere behæftet med en fejl, fordi der ikke blev taget hensyn til hverken den omstændighed, at sagsøgeren begik en undskyldelig retlig fejl, eller i det mindste de formildende omstændigheder vedrørende sagsøgerens aktive fortrydelse og skyldbevidsthed.
- 4) Fjerde anbringende om tilsidesættelse af bestemmelserne i artikel 19 i pagten om borgerlige og politiske rettigheder, EMRK's artikel 10, artikel 15 TEUF, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 (¹), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/98/EF af 17. november 2003 (²), og artikel 41 og 42 i EU's charter om grundlæggende rettigheder. Sagsøgeren gør gældende, at de anfægtede afgørelser truffet af chefen for EULEX, som bekræftede de foreslåede disciplinære sanktioner, der skulle pålægges sagsøgeren, var behæftede med en retlig fejl eftersom de, hvis de havde været rigtige, ville have taget den klage til følge, som sagsøgeren havde indgivet med henblik på at de disciplinære sanktioner blev ophævet, bl.a. med den begrundelse, at de nævnte bestemmelser vedrørende sagsøgerens ret til aktindsigt i de omtvistede dokumenter i de to disciplinærsager vedrørende ham inden for EULEX' rammer, var blevet tilsidesat.